

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmertlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díjja 20 kr.

ZEMPLEN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szög 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
50 „ 1 „

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért természet szerint, minden centiméter után 3 kr. számítatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

A gőzcséplő-gépek felállítása és használása körül követendő eljárásra vonatkozó szabályrendelet.

1. Zemplénmegye területén a gőzcséplő gépek csak a járás szolgabirájától nyerendő hatósági engedély mellett állíthatók fel, s kezdek meg működésüket,

2. Az engedély elnyeréséhez igazolandó:

a) hogy a felállítandó gép biztos kazánal, jó tápszerekkel, feszmerővel, vizmutatóval, biztonsági szeleppel, szikrafogó és parázstartóval van ellátva, s általában a gép jó karban lévő szerkezete tűz veszélyesnek nem tekinthető;

b) hogy a felállítandó gép, a hatósági próba vizsgát már kiállotta;

c) hogy a gépnél gyakorlati ismeretekkel bíró gépvezető alkalmaztatik.

3. Ha a gőzcséplő-gép felállítása hatósági lag engedélyeztetik, elrendelendő:

a) hogy a gép közelében vízzel telt tűzoltó fecskendő tartassék;

b) hogy a gép körül alkalmazott vezetők, etetők és fűtők ittas állapotban a géptől eltávolítandók;

c) szél esetében, különösen pedig ha a szél a község fekvése irányát követi, a gép működése szüneteltessék;

d) a gép körül pipázni tilos.

4. A gép tulajdonosa, a gép működésének kezdete előtt, évenként haósági vizsgálatot kérni tartozik, mely hatósági vizsgát, a szolgabíró gyakorlati szakértők közbenjöttével, haladék nélkül foganatosítani és hiány nem létében 50 kros bélyeggel ellátott hatósági engedélyt kiállítani köteles.

Az, a ki meg nem vizsgálta és hatóságilag nem engedélyezett géppel csépel, a gép működési helye szegény alapjának növelésére fordítandó, és 10 frttől 100 frttig terjedhető bírsággal súlytandó.

5. A hatósági engedéllyel ellátott gőzcséplő-gépek, csak a község belső keretén kívül eső helyeken, esetleg a községi házak soraiból kívül eső csűrös kertekben állíthatók fel.

6. A 3-ik és 5-ik §-ban említett tűzrendőri szabályok megtartása felett a község előljárói felelősség mellett ügyelnek fel, kiknek kötelessége a gép felállításának és működésének folyama alatt, naponként legalább egyszer a gépet megtekinteni és a netaláni áthágásokról a szolgabírónak azonnal jelentést tenni, a szolgabíró pedig felelősség terhe mellett intézkedni köteles.

7. A jelen szabály áthágói, aszolgabíró által 10 frttől 100 forintig terjedhető és a szegény alap növelésére fordítandó bírsággal súlytandók.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1876. évi deczemberhó 14-én tartott rendkívüli bizottsági közgyűlésben.

Kiadta:

VICZMÁNDY ÖDÖN,
Zemplénmegye főjegyzője.

Fonó-idény.

Népnevelés érdekében.

A mennyire ismeretes volt népnevelésünk elhanyagolt ügye Európa művelt nemzeteinél azelőtt, annyira ismeretesek most határozott lépéseink, a népnevelés üdvös voltának ide honosítása felé. Lehet ugyan, hogy a külföld jóakaró nézete e tekintetben tuloz, vagy mi vagyunk rövidlátók; elvitázhatlan tény azonban az, hogy a mult év tized alatt — előnyös változások foganatosításával — közművelődésünk terén, öröndetes jelenségek szemtanui lehetünk.

A külföld hatásos következtetésekből napjaink után ítél és méltán azt hiszi, hogy ama nemzet, — melynek fiai közül a jelenkor első regény írója, népköltője, s szónoka s több művésze el nem homályosítható dics fényvel kimagasodik, s melynek közoktatásügyét négy éven át, az európai műveltségű Eötvös vezeté, — nem állhat műveltségi szempontot illetőleg a kezdeményezés azon alatt stádiumán, mint a midőn azt — az ötvenes évek alatt itt gazdálkodó, s szerencsésen elrobantott ellenségek raja, a világnak hirdette volt.

A külföld most említett nézete, a rendes kérvégasba van. — Mit és mennyit haladt népnevelésünk ügye a második minisztérium felállítására óta mostanig, azt az első sorban nagyjainknak s Eötvösnek köszönhetjük. Tanfelügyelők életbeléptetése, állam-képezdek, gyakorló-iskolák felállítására, községi iskolák rendezése, tanképes tanítók alkalmazása stb. stb. Eötvös szellemének művei, mely mű hivatva van a cultura terén boldoggá tenni nemzetünket egykoron, a mennyiben tudva levő dolog is, hogy csak szellemileg előre hatolt nép képes felfogni a boldogság horderejét és azt, hogy a boldogság alap feltétele a haza szeretete. Minden képzett haza szerető honpolgár pedig tellyesíteni fogja kötelességét hazáját illetőleg — azon a téren, a melyen tud, vagy hivatva van.

A külföld nézete ellenében, mi itthoniak rövidlátók vagyunk. A kérdésre megközelítettük vagy elértük-e népnevelésünk terén a művelt nemzetek méltányos elismerését? A válasz sybillicus: úgy is van, de nincs is! Tanfelügyelők, állam-képezdek, gyakorló-, s rendezett községi iskolák, tanképes tanítók, megvitatás utján elfogadott tankönyvek — mind intézmények, melyek következtében a külföld elismerésére méltók lehetünk; mindaddig azonban minden intézmény meddő munka lesz, s tanügyünk állapota csak csiga módon fog haladhatni elő, míg — a kertészet nyelvén szólva — kezükbe nem veszik tanügyünk vezetői az irtókapát s közigazgatási közegek segélyével ki nem irtják nevelendő népünk kertjéből azokat a buján növekvő vadhajtásokat, melyek elárasztják a termő föld minden zeg-zugát, s csirájukban elfojtják a gondnal ápolat ifju csemetéket.

Rousseau, Pestalozzi s más a népnevelésre vonatkozó szerzők műveiben lényeges, sikerre vezető utasításokkal találkozunk ugyan — gyermekeinkből jóra való honpolgárokat nevelendők; de e nevelési rendszerek — bár mindenhová alkalmazhatók — inkább a jobb jövő reményére hatnak ki, nem tárgyalván azt, mitől kell — viszonyainkhoz mérve — megtisztítani ház-tűzhelyeinket, s ehez képest az egybeolvadt község ház-tűzhelyeit, hogy a gyermek már első mosolyával kezdje elsajátítani a jó erkölcsöket, s növekvésével lássa a jó példákat benn a házban, kinn a falun, s megfelelő társaságokban.

E tényezőtől függ az ember jövője, boldogsága — és még is ez az, a miben a pór gyermeke nem részesülhet soha. A mit a házban lát, hall: az revolúció. Amit falun: az becsületfolt. Amit társaságban: az méreg. — Mindennek gyupontja pedig a napi renden lévő rossz szokásokból eredt ferde nevelésben keresendő.

Soraim célja e káros, a köznép körében elharapózott, s a nevelést háttérbe szorító — legyalázatosabb szokások egyikét, s annak lehető kiküszöbölési módját ismertetni; fentartva — a

hátrányos szokások mindenikéről, idővel külön-külön emlékezni meg.

Századok óta fennálló rossz szokás az, hogy a fonó-idény alatt — novembertől márcziusig — a község gyermek, serdülő és ifjukort elért nemzedéke, egy arra kiszemelt lakban esténként összegyülekezik. A leányok fonás ürügye alatt, de inkább hancuzás végett; a fiu és legénysereg pedig nem épen időtöltés okáért, hanem, hogy garázdánál garázdább magaviselettel hetykékedjék, szemtelenebbnél szemtelenebb kiejtések elpattogatásában magokat gyakorolják, s előkészíték a leány nemzedéket arra, miszerint nevelendő gyermekeiknek, jól eltalált módon adhassanak majd ferde nevelést.

A fonóház köznépünk erkölcsiségének megölő betűje, mert gyermekkortól kezdve — teljes megérés s kifejlődésig itt nyeri a minden iránt fogékony képzelet erkölcsrontó oktatásait. — Az érettebb koru legények hiven tellyesítik kötelességüket metélyező tanítási feladatok megoldásával, — s esténként sorra rendre járják a fonó házakat, a gyermek-fonókat, sem kerülve ki, — folytonosan rombolva dulva a még el nem aljasult ifju lelkületekben, hogy mi hamar magokhoz hasonló képzett utódoknak tért nyissanak, s ami vad, szemtelen élczet tolakodást netán kihagytak a napi rendből az egyik fonóban, azt, a másikban előkapják; módot adva már a gyermekeknek eltanulni azt, amit soha sem kellene tudniok.

A papok lemenyörgök ugyan átkaikat e bünbarlangok ellen. A tanítóok egész odaadással felakarják nyitni a szülők szeméit, a lehető legrosszabb szokás utált következményeit magyarázgatván. A közigazgatás — fonók betiltását illetőleg — szigorú rendeleteket ad a község előljáróknak, sőt olykor pandurokkal kergettetni szét az összegyült csürhe népet, s mind e rendeleteknek még is csak annyi eredménye van, hogy minden községben három négy zsufolt fonóház találtatik, s ha ma szétugrasztyják őket itten már holnap amott ütötték föl tanýájukat.

Kérdés merül föl: honnét van a fiatalágban az a megatalkodottság, s az a köz rend háborítási kijátszásai visketeg — daczolva a hon szentesített törvényeivel? Sok van aki nem tudja: elmondom tehát.

Ha valamely községnek bírása, nem a felvilágosodott uri osztályból választatott, — ott halom alig van, mely a fonót — brevi manu — eltörölje. Az öreg bíró nem akarja legény fiát, leányát és cselédjeit megfosztani a fonóház kellemeitől. Ugyan e véleményt osztja a törvénybíró, hitesember és kisbíró is. — „Hiszen tiltják a fonót már évek óta, s azért mindig járnak? — De miért is nem akarják a szegény fiatalágot háborítlanul mulatni hagyni; kinek mi kára van benne? hiszen ennek inkább még haszna van, mert többnyire ha tűz üt ki a faluban, az ily összegyült fiatalág első veszi észre a bajt, s azonnal ott van segíteni“. Ilyen s hasonló nyilatkozatokat, szélteben- hosszában hallhatni a fonókat illetőleg s ez utóbbi kijelentésben nagy igazság rejlik, mert a tüzet csakugyan ők veszik észre legelőbb, amennyiben rendszeren a fonó-házak szoktak kigyulni, mint két szomszéd-faluban a mult esztendőben.

A község előljárósága szemet huny tehát s saját füleimmel hallottam, midőn a fonót kifogásoló néptanítóknak azt mondta a fonót tartó vén He-kuba: mi köze hozzá, „ha a bíró nem ellenzi!“ — A község előljárók e buzgóságban még tovább mennek, s ha olykor egy-egy este pandur vetődik a faluba, a kisbíró, — kinek szintén van fonóházi csürhéje — nyakába veszi a fonóházakat, s tudatja a nem várt individuum megjelenését; mire aztán minden fonóházi lámpa kialszik, s oly csend, rend lesz a faluban, hogy szinte öröme telik benne az embernek, — de megsiratja majd másnap, a midőn a fiatalág szabadon érezve magát, oly itélet napot csap, éjfélutánnig kurjongatva a falun, hogy az embernek akkorákat borszik belé a háta mint a löcsei.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

Az idei farsang rövid folyamában egyleteink több táncvizgalomra nyújtanak kilátást. A dalár-egylet részéről, úgy halljuk, ismét egy vizgalommal egybekötött hangverseny tervezetik, melyben egy a bécsi operaszínháznál levő művésznők is részt venne.

Az új évi szerencsekívánatok rovására üzött formális koldulásnak jó volna már egyszer véget vetni, mert az valóban már botrányossá vált. Másutt az új évi köszöntések megváltása fejében egy vagy más szent célra könyöradományok gyűjtetnek. Miért ne lehetne ezt nálunk is megkísérteni, és pedig egyenesen az árvaház javára, mely csak is egyes nagylelkű adományozók irgalmából állhat fel évről évre. Ez eszmét annak idejében fel jogjuk melegíteni, s ezuttal még csak azt jegyezzük meg, hogy a hatóságnak is közbe kellene lépni azon botrányos és a vallási érzületet lealacsonyító eljárás ellen, mely a keleti három király utanzásának az ugynevezett betlehemesek czéje alatt üzetik; — összeáll négy öt kamasz, eltorzítja magát, s bebarangolja a várost s tisztán pénzsarolási szomjtól üzetve, betolakodik kávéházak és korcsmákba, hol legilletlenebb gunyakacznak teszik ki a vallásos kegyeletet. Ezt végleg be kellene tiltani; mert a vallásnak eféle kicsapongásra éppen semmi szüksége sincs.

A sátoralja-ujhelyi jótékony adakozásokból fentartott árvaházban 1876-ik évben az árvák létszáma részben segélyezés, részben egész tartási költséggel; januárhóban volt 29—75 frt, februárban 28, 63 frt; márciusban 23—52 frt; áprilisban 24—61 frt; májusban 33—52 frt; júniusban 22—47 frt; júliusban 22—52 frt; augusztusban 18—38 frt; szeptemberben 18—38 frt; októberben 18—38 frt; novemberben 19—38 frt; decemberben 20 árva 41 frt, s így összesen egész évben 595 frt költséggel. Az elmúlt év folytán az árvák közül mesterségre adatott 3 fiu; tartás végett elhelyeztetett 4, s meghalt kettő. 1877. évre gondozás alatt maradt 18. Az árvák tartására alapul szolgált: 1. 1875-ik évről felmaradt összeg 298 frt 14 kr. 2. Koós Károly ur újévi ajándéka 10 frt. 3. Székelyné asszony adománya 5 frt. 4. Megyei hajduk báljövédelmé 10 frt. 5. S.-a.-Ujhelyi takarékpénztár adománya 50 frt. 6. Polgári takarékpénztáré 10 frt. 7. Büntetés pénzből 2 frt. 8. Mezőssy Menyhértné adománya 5 frt. 9. Gr. Wallis Jánosné adománya 25 frt. 10. Kereskedelmi bank ajándéka 30 frt, s így összesen 445 frt 14., mely a tett kiadás 595 frtból levonatván, a 149 frt. 86 kr. hiány előleg által fedeztetett. E számadás közlésével megragadom az alkalmat: hogy a fent előfordult kegyes adakozóknak áldozatkészégükért a szenvedő árvák nevében újlag forró köszönetemet nyilvánítsam. S.-a.-Ujhely jan. 7. 1877. Évva Andrásné.

Nem kiszakítja ez időszakot irodalom történetünk egészszéből, sőt beolvastja abba; mert valamint a természetben, úgy a szellemországban sincs ugrás vagy elszakadás. Minden mozzanat ott, mint itt következmény és ok együtt.

Következménye az előző, vagy előzőeknek, s oka az utána jövőtek. S egy irány sem nélkülözheti az előbbi irányok vívmányait, ha visszaesést nem akar előidézni.

Ily felgóssal támadja meg Toldy F.-nek eljárását, midőn egyes irodalmi korszakot nem csak magára, hanem a többi korszakokra nézve is bevégeztnek mondván csombókot köt a végére. Mert, bár az irodalom-történet is, mint minden történet izekre tagozódik, s mindenik időszak önmagában mintegy kidomborodó egésznek látszik, mégis szoros kapcsolatban van, kell lennie mind az előző, mind a követő korokkal; mit ha tagadunk, tagadunk kell a haladást, a szellem örök, törvényszerű fejlődését.

Ezért önmaga is eltér előbbi egyoldalú elméletétől.

Most nem állítja egymással szembe a Kazinczy és Vörösmarty korát, nem emeli egymás fölébe a classikai és romantikai irányokat; sőt a költői életet organikum egészül tekintvén lépésről-lépésre kíséri a haladást, egyik időt a másikba öltetni, egyiket a másikkól „rend és törvény szerint“ kifejtteni igyekszik.

Most nem kárhoztatja a classikai irányt, s nem dicsóítja a romanticaít föltétlenül. Mindeniknek elismeri előnyeit és hátrányait s kimondja, hogy valamint amaz a régibb irányok összesege, szintugy emennek sem szabad és lehet magát abból elszakítani, mert, ha „a növény életéből a fejlődésnek egyetlen ize sem maradhat el az egésznek veszedelme nélkül: úgy nem a szellem virágainak a költészetnek multjából egyetlen mozzanat sem.“ S

A s.-a.-ujhelyi dalárda folyó évi januárhó 14-én vasárnap délutáni 3 órákor, a megyeház nagytermében rendes közgyűlést tartand, melyre az egylet összes alapító, pártoló és működő tagjai tisztelettel meghívattak. A közgyűlés fontosabb tárgyai: a) A miniszterium által megerősített alapszabályok felolvasása. b) Az ügyrendi szabályok bemutatása. c) Az egylet vagyoni állapotának, s jelenlegi szervezetének feltüntetése, és a jövő évi költségvetés megállapítása. d) Netalán teendő, s az egyleti jegyzőnél előzőleg bejelentett indítványok és egyéb az alapszabályok értelmében a közgyűlés életartozó tárgyak. e) Az ideiglenes tisztikar és választmány lemondása, s az állandó tisztikar és választmány megválasztása. Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1877. jan. 4. Hornyay Kálmán, egyleti id. elnök. Pataky Miklós, egyleti id. aljegyző.

Mitrovics Gyula a sárospataki főiskola lelkésze előfizetési felhívást bocsátott szét Lang Henrik válogatott egyházi beszédeinek magyar kiadására. E művel a protestans egyházi irodalom kétségkívül igen sokat fog nyerni, de a kiadó szerint szükség is van rá; hogy egyházi beszéd irodalmunk renetegébe belekiáltson néha egy-egy megszébb földről jövő erőteljes hang, mely eszmélkedésre, önbíralatra bírhat mely utat mutat a jóra valósnak, szélesebb látkört nyit s modorra tanít. — A 10 nyvi kötet előfizetési ára 1 frt, melyet az író lehetőleg korán kér beküldeni, hogy a közrebecsátás lehetőségéről idejében tájékozhasa magát.

A sárospataki főiskolai ifjuság folyó évi februárhó 3-án a városház termében. Mányi Lajos teljes számu zenekarának közreműködése mellett, a betegsegélyző egylet javára bált rendez. Az ifjuság e táncvizgalma, minden évben fényesen szokott ugyan sikerülni, mert szép válogatott közönség látogatja s pártolja azt, a jótékonyczél érdekében; de különösen nagy reményeket kötnek a jelen évi bál sikeréhez, a mennyiben a főiskolai ifjuság egyik régóta hön ápolat óhaját látja beteljesülve azon körülményben, hogy Bernáth Elemérné szül. Dókus Margit urnő ő nagyságát volt szerencsés a bál házi asszonyául megnyerhetni.

Meghívás. A sárospataki ref. főiskolai ifjuság, betegsegélyző egylete javára, 1877. február 3-án, Sárospatakon, a városház termében, Mányi Lajos zenekara közreműködése mellett, táncvizgalmat tartand, melyre a közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség nevében: Dr. Kun Zoltán, elnök. Belépti díj egy személyre 2 f. t. Családjegy 5 frt. Felülfizetéseket köszönettel fogad s hirlapilag nyugtáz Kónya András, alelnök. Jegyek előre válthatók Morvay József ur kereskedésében s estve a pénztárnál. Kezdeté 8 órákor.

Kérelem az országos „Eötvös-alap“ érdekében.

A magyarországi néptanítók II-ik egyetemes gyűlése által kiküldött 50-es bizottság még 1875-ik

épen, mivel ifjabb költőink ezt nem bírják vagy nem akarják felfogni, — véli igen helyesen — oka azon félszégnek, mely a romantikai irányt, ha nagy mértékben kifejlődik meg fogja fertőztetni. — Ez oka, hogy sok ifjabb költő tulságig vive a technika szabadságát, a „laza alkotást, rend és szer nélküli verselést“ hozta divatba, a prózáig ellaposítván ezáltal a költészetet. Ez oka, hogy a művészeti önczél elvét megvetvén, a romanticizmus legfőbb vívmányait könnyelműen, idegen czélok elérésére használják föl.

A romanticizmusnak vívmányai: hazaiság, képzelem szabadsága, jellemzetesség. S miként fogják fel ezeket az ifjabb költők? . . . A hazaiságot a népiességben keresik; de ezt pusztán a kelmei adalékok minél bővebb alkalmazásban vélik feltalálni.

A képzelem szabadságát a félszeg, elvont idealizmusban helyezik. A jellemzetest a bizarrig viszik.

Erdélyi nyilt sisakkal lép fel ezen a korszerűség leplevel takaródzó ferdeségek, ellenében, s kimondja azon nagy fontosságú aesthetikai vagy inkább bölcsészeti, mert az élet minden viszonyaira alkalmazható elvet: „semmisem korszerű, ami rossz; ellenben korszerű minden, a mi saját és jó, a mi szabad és nem szolgál.“

Erdélyi nyilt sisakkal lép fel ezen a korszerűség leplevel takaródzó ferdeségek, ellenében, s kimondja azon nagy fontosságú aesthetikai vagy inkább bölcsészeti, mert az élet minden viszonyaira alkalmazható elvet: „semmisem korszerű, ami rossz; ellenben korszerű minden, a mi saját és jó, a mi szabad és nem szolgál.“

Erdélyi nyilt sisakkal lép fel ezen a korszerűség leplevel takaródzó ferdeségek, ellenében, s kimondja azon nagy fontosságú aesthetikai vagy inkább bölcsészeti, mert az élet minden viszonyaira alkalmazható elvet: „semmisem korszerű, ami rossz; ellenben korszerű minden, a mi saját és jó, a mi szabad és nem szolgál.“

(Folytatása köv.)

évben elhatározta, miszerint „Eötvös-alap“ czim alatt egy oly országos alapot igyekszik létrehozni a tanítók által befizetendő évi járulékokból, kegyes adományok-, jótékonyczélú előadások, vigalmak jövedelméből s netáni végrendeleti hagyományokból, mely alpból szegény ügytársainknak, egyetemünkön s más felsőbb tanintézetekben tanuló szorgalmas és kitünő gyermekei évi segélyt nyernének tanulmányaik folytatására, s ez által lehetővé tétetnék több tehetséges ifjunak a haza javára való kiképzetése, mely különben a szegénység miatt elveszett volna; másrészt ugyan az alap segélyt nyujtana szegény elnyomorodott, nyugdíjban nem részesülhető tanítók-, vagy ezek özvegyei és árváinak.

Az e célra alkotott szabályok a nmiltóságú helügyminiszter ur jóváhagyását megnyervén, alapunk érdekében még a mult évben szétküldtük kérvényeinket az egyházi és világi méltóságokhoz, tanfelügyelők-, tanigazgatókhoz, ügytársainkhoz, hatóságok- és pénzüntézetekhez, s itt el nem sorolható czimekhez. Erősen meg valónk győződve, hogy a nemzet valódi napszámosai, a néptanítók érdekében intézett kérelmünk meghallgatásra talál s ez uton fenti célunk megvalósítása el lesz érhető.

A magyar haza fiainak jótékonyágáról, s a tanférfiak iránti anyagi és erkölcsi támogatásáról sokkal inkább megvagyunk győződve, hogysem a csekély eredményt ezek hiányában keresnők; hiszen mi együtt éreztük a nemzettel a mult évi csapásokat, egyaránt sujtottak ezek kicsit nagyot; ennek következménye volt az, hogy a jótékony közönség minden helyről áldozatra kéretett fel s alapunk nem részesülhetett oly pártolásban, mint azt jobb időkben jogosan reménylhetünk volna.

Mind ezen körülmény mellett alapunk egy év alatt 1600 frtot nyert és itt köszönettel emlékezünk meg a kegyes adományokról s befizetett évi járulékokról, melyek lehetővé teszik, hogy alapszabályainkban kifejtett célunk egy részét, már ez évben megvalósítsuk s általa az „Eötvös-alap“ jótékonyágát már ez évben többen élvezhessék.

Mielőtt azonban ez érdemü pályázati hirdetésünket közzé tennők, tisztelettel fordulunk mind azokhoz, kikhez kérvényeinket intéztük és gyűjtő-iveket küldöttünk, méltóztassék e kérelmeinket meghallgatni és kegyes adományait, illetve gyűjtéseiket az alap pénztárnokához (Örley János igazgató urhoz: Budapest, VIII. ker. ősz-utca) beküldeni. Kérjük továbbá azokat is, kik nem gyűjthettek, méltóztatnék a gyűjtő-iveket is ugyanazon czim alatt beküldeni.

E kérelmünk oka egyrészt abban található, hogy a befojyt összegek aránya szerint hirdethessük ki a pályázatot, másrészt pedig, hogy szabályaink értelme szerint a nmiltóságú vallás és közoktatásügyi miniszter urhoz felterjesztendő számadásunkat mielőbb elkészíthessük.

Különösen kérjük tanító társainkat, a tantestületeket, sziveskedjenek az „Eötvös-alap“ érdekében a lehető megtenni, hogy évről évre gyarapodván, minél tágabb körben terjeszthesse ki jótékonyágát. E czélból sietünk — kérelmünk mellett — emlékeztetőbe hozni, hogy a téli évszak, különösen a farsang tartama alatt köreikben jótékonyczélú előadásokat, táncvizgalmat rendeznének, melyek sikerét biztosítja közönségünk áldozatkészége, s a hirlapok buzgó támogatása.

Csak akarni kell, s a néptanítók filléreiből s általuk a közönség jótékonyágából nem sokára létesülni fog az örök időig tartó „Eötvös alap“, mely míg egyrészt a hallhatatlan emlékü férflu nevének megörökítésére szolgál, másrészt, a néptanítók benne egy oly örökséget hagynak hátra, melyért a jövő nemzedék áldani fogja emléküket.

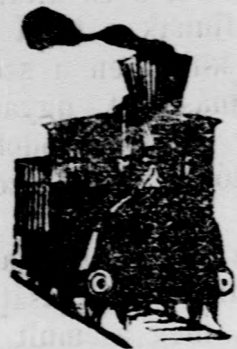
Ismételve kérjük azért a magyar haza fiait, tanító társainkat, ápolják, segélyezzék e zsenge intézményt, melynek jótékonyága évről évre növekedni fog; újlag kérjük folyamodványaink meghallgatását s az „Eötvös-alap“ javára szánt kegyes adományok és évi járulékok mielőbbi beküldését, hogy már ez évben minél többen érezhessék az „Eötvös-alap“ jótéteményeit.

Mély tisztelettel maradván Budapest, 1877. január 1-én.

Az „Eötvös-alap“ közp. gyűjtőbizottság nevében:
KOMJÁTH GYÖRGY, PÉTERFY SÁNDOR,
titkár. elnök.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Borúshélemé

Menetrend.**A magyar észak****magyar-gácsor-****szági vasut****keleti és****vonalain.****SZERENCs—M.-SZIGET.**

(Egyszersmind Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyház Ungvár felé.)

Szerencs (ebédlő) ind. 9 ó. 5 p. délelőtt 3 ó. 59 p. d. u.
 } érk. 11 ó. — délelőtt 5 ó. 44 p. d. u.
 S.-a.-Ujhely (eb.) ind. 11 ó. 30 p. délelőtt 6 ó. 30 p. este.
 M.-sziget érk. 9 ó. 19 p. este 5 ó. 26 p. reg.

M.-SZIGET—SZERENCs

Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyháza, Ungvár felé.)

M.-sziget ind. 6 ó. 55 p. reg. 11 ó. 31 p. d. e.
 } érk. 5 óra — délután 8 óra 30 p. reggel.
 S.-a.-Ujhely (eb.) ind. 5 óra 45 p. d. u. 9 óra 48 p. délel.
 Szerencs (ebédlő) érk. 5 óra 48 p. este 11 óra 2 p. d. e.

S.-A.-UJHELY—KASSA.

(Egysz. Homonna, Mező-Laborez felé.)

S.-a.-Ujhely ind. 6 óra 9 p. este 8 ó. 57 p. reg.
 } érk. 6 óra 45 perc este 9 óra 33 p. d. e.
 L.-Mihályi (eb.) ind. 7 óra 15 perc este 9 óra 48 p. d. e.
 Kassa érk. 9 ó. 44 p. este 12 ó. 13 p. d. u.

KASSA—S.-A.-UJHELY.

(Homonna, M.-Laborez felé.)

Kassa [ebédlő] indul 5 óra 11 p. reggel 1 óra 31 p. d. u.
 } érk. 7 óra 40 p. reggel 4 óra 10 p. d. u.
 L.-Mihályi [eb.] ind. 8 óra 20 p. reggel 4 óra 54 p. d. u.
 S.-a.-Ujhely érk. 8 óra 56 p. reggel 5 óra 30 p. d. u.

HOMONNA—LEGENYE-MIHÁLYI.

Homonna	elindulás	4 óra 18 perc reggel.
Órmező	"	4 " 48 " "
Nátafalva [Megállóhely]	"	4 " 5 " "
Nagyimihály	"	5 " 40 " "
Bánóc	"	6 " 10 " "
T.-Terebes-Gálszécs	"	6 " 48 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 34 " "
Legenye-Mihályi	érkezés	7 " 50 " "
S.-a.-Ujhely	"	8 " 56 " "
Budapest	"	6 " 50 " este.
Szigeth	"	9 " 38 " "
Kassa	"	12 " 22 " délután

LEGENYE-MIHÁLYI—HOMONNA.

Budapest	elindulás	7 " 30 " reggel.
Szigeth	"	7 " 14 " "
Kassa	"	1 " 40 " dél után
S.-a.-Ujhely	"	6 " 20 " este.
Legenye-Mihályi	"	7 " 30 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 50 " "
T.-Terebes-Gálszécs	"	8 " 44 " "
Bánóc	"	9 " 22 " "
Nagyimihály	"	10 " 4 " "
Nátafalva [Megállóhely]	"	10 " 28 " "
Órmező	"	10 " 52 " "
Homonna	érkezés	11 " 19 " éjszak

PÉNZ!

A legkedvezőbb feltételek mellett **fizetési**
 és **nyugdíj ivet, arany, ezüst** és
ékszerek, valamint **értékes sors-**
jegyek és **állampapírokra** kapható.

WEINSTEIN ALBERT,hatóságilag eng. zálogkölcson üzletében
Sátoralja-Ujhelyben.**Hirdetmény.**

A végfelosztás alatt lévő Zemplénnegyei nagymihályi takaré- és hitelegylet, mint népbank részvényesei a nm. kir. földm. ipar- és keresk. minisztérium 17621/1876. sz. leirata, s a f. 1876-ik évi decz. 8-án tartott rendkívüli közgyűlés határozatához képest, ezennel értesítetnek: miszerint az 1874-ik évi július 13-án 35% kules szerint kiosztott 24166 ft 98 kr készpénz készlet, — továbbá 1874-ik évi augusztus 1-ső napján 67 1/2 % kules szerint kiosztott 46891 ft 48 kr. váltó tárczabeli összegen felül biztosítékul visszatartott vagyonhárrálék 9 1/2 % kules szerint 25 firtos részvényenként 2 ft 62 kr-ával,

— a közvetítésre vállalkozott nagymihályi takarékpénztár-, ipar- és keresk. bankpénztára által, a részvény könyvek beváltása mellett kifizetik, oly figyelmeztetéssel, hogy a jövő 1877-ik júliushó 1-ső napjáig ki nem vett összegek a közgyűlési határozat értelmében jótékony célra fordíttatnak, s az egész egyleti vagyonnak összesen 112. % kules mellett történt szétosztását tárgyzó, s közgyűlésileg megállapított részletes kimutatás, a Budapesti közlöny hivatalos lapban közzététetik.

Nagyimihály, 1876-ik évi december 20-án.

A liquidáló bizottság.

A „Zemplén“ könyvnyomdája,
 mely a legújabb metszetű be-
 tükkel van felszerelve;

az előrehaladt izlésnek megfelelőleg
 készít mindennemű nyomtatványt:

Látogató-jegyeket,
báli meghívókat stb.

szines alapnyomatokkal
 vagy anélkül a legjutányosabb áron.

Vidéki megrendelések 24
 óra alatt teljesítettnek.

Tomkay István

gépész

javít mindennemű gépeket, — és pedig:

Varrógépeket, gazdasági-gépeket, gözcseplő-gépeket,
 szivattyukat stb.

Uj gépekre elvállal rendelvényeket, melyeket pontosan teljesít.

Lakása: O-hid utca Zöldfa udvarában.